

הנבה ג'גון ג' ג'ג'אָה

(אי' ק'ה)

14

אתם נצבים היום כולכם כו' (דברים כט, ט). כי הכלל ישראלי ליעולם עומדים לפני הקב"ה והעובודה רק לכל פרט לבטל עצמו אל הכלל. וזה היום הוא בכל יום. וגם מאחר שכחוב בתורה אתם נצבים. ושפת אמת חכון לעד (פסל ים, ט) כי אם היה הפסיק לדבר לא היה נאמר זאת בתורה. ומציד והיכלן כל הרשעים לאחור בתשובה כי החטא רק במקורה שנפרש מכללות ישראל ולכן יכול לחזור לשורשו במאמורי לירושת אבותי אני חזרה. ובתייב (ט-ט') והשבות אל לבך כו' ושבת עד ה' אלקיך. פירוש שיש בכל איש ישראל נקודה מקודשת אליו יתברך והיא נשמה חיים רק על ידי החטאים מתרבה משא החומר. וgeshmeyot על אור הנשמה ואינו יכול להאייר. لكن בשבת זמן תשובה כי יש לכל אחד נשמה יתרה' והוא התרבות כה הנשמה להאייר. וזה שכחוב והשבות זאת להאייר. הנקודה אל לבך והוא התפשטות החיים בגוף במאמור' לבך ב' יצירך. ובפי מה שמחזיר כה הנשמה להיות מיושבת בגופו כמו פאיר כה הנשמה בשורשו למעלה. ובתייב ושבת עד ה' אלקיך דריש' חז'ל' שmaguta עד כסא הכהן. וכמה רוחק זה החוטא מסבאס הכהן. ופירוש הדברים כי הקב"ה ברא מקומות עמוקים גם בעולמות עליונים שיצטרבו תיקון על ידי עברות האדם. ובלא זה לא היה שיקות חטא בעולם ומכוון כן על ידי התשובה מתישבין אותן הנקודות לישר העקבימות וזה זבוחו של בעל תשובה. וכל דבר תליי במא שלמטה ממנה. נמצוא זה השב מעורר חורת כל המקומות להשיבם לדרכם היישר. ועל ידי זה מתעוררן עלמות העליונים יותר ויותר עד שנאמר שמוגעת עד כסא הכהן מגעת דיאקה. لكن אמרו חז'ל' שככל יהודי שב מביא רפואה לעולם:

(תרכ"ו)

12

במדרש תנומא³ כולכם ערבים זה בזה צדיין אחד בכמ' בוכחו כולכם עוזמץ כו'. פירוש כפי מה שמנכensis ארם עצמו בזה הערבota קיבל כל אחד על עצמו עונש כללות ישראל. על ידי זה זוכין גם כן לעומדו בוכחות והוא הצדק שוה בא בוכחות הערבות. ובאותם טטרא דקדושה נקודה קטנה בוללת הכל כי אין הפרש בין רב למעט. لكن אם יש צדיין אחר לעפני ה' יתברך ניתכן על ידו הכל. אך שעריכין להבניס עצמו בכל ישראל על ידי הערבות ועל ידי זה יש לנו חלק במעשה הצדיק. لكن אמר הכתוב כי זה הרשות שמנוציא עצמו מהבלל עליו חל העונשי אבל כלל בני ישראל לא יכול חס שלום. מאד צריין לעשות כל המצות ומעשים טובים בכלל בני ישראל. וגם צריין לידע כי גם כל הדורות שלאחרינו הכח תלו במשיגו. لكن נאמר לא אתכם בלבדכם כר' וקשה למה אמר להם זה. רק כדי שידעו כי בקבלה הברית שהם מקבלין על ידי זה מזמין לכל הדורות הבאים. וכן הוא גם עתה בכל מעשים טובים שבישראל:

(תרכ"ז)

17

בפרשת התשובה כי המוצה הוואת כו' וזכרם ל', אי). כי הנה עיקר

התשובה אינו על עבירה ודוקא אך שעריך האדם לשוב להתדרך בשורשו. ועל זה אמרו חז'ל' שמנוגעת עד כסא הכהן כלומר שעריכין לשוב אל החלק שיש לכל איש נשמת אלקי ממועל כמו שכחוב (שם ב' עד ה') אלקיך. והענן הוא דמקרים כתיב ביריות הברית שכרת אתנו הקב"ה וכתייב (שם כט, כה) הנסתירות לה' אלקינו כו'. והוא דיאטה⁵ קוב"ה סתים וגוליא אויריתא וישראל סתים וגוליא. וזה הברית שיש לבני ישראל התחשרות וככיוול המזיא לו ה' יתברך חלק בגלאיה בעבר בני ישראל וננתן לבני ישראל חלק בחלק במקומות הסתוות. ובני ישראל שעריכין לראות לבירר מציאותו יתברך בעולם הזה הנגלה. וזה שכחוב (שם) הנגלות לנו כו' לעשות את כל דברי התורה הזאת לבירר חלק התורה בעשיה. והנסתרות לה' אלקינו לגלהות לנו החלק שיש לנו בתרותו במקומות הנסתור ונעלם ועל דבר זה נכרת ברית. ولكن כתיב (שם ל', ט') לא נפלאת היא מפרק כמו שכחוב במדרש' וועלמה מעני כל חי אווב כת' ואוב ולבני ישראל קרוב הדבר. וכן בשאדים רואה שהוא רוחק מוה דוביוקות כמו שאמרו ז'לי' ואם רק נפלאת היא מפרק על והתשובה שידיע האדם כי המוצה הוואת לא נפלאת כו' ולכן צריין לשוב לזה הדריקות בנו':

ג. הילאייס ג' ג'

(תרכ"ח)

15

אתם נצבים היום כולכם (דברים כט, ט). היום בכל יום במנכensis עצמו להכלל כי הכלל תמיד נצבים לפני ה' כי כל הכתוב בתורה הוא קיים לעד. וכל העבורה תפלה שבבל להבניס עצמו אל הכלל. ובמודרשי מכון לבו לחתולה כי פירוש בלבד בקשות להיות ונעה בתפלה רק להתאות להיות עומד לפניו יתברך בתפלה. וזה הקדימה אל קבלת הערבות שקיבלו להיות כל אחד עבר על חבירו על ידי שהראה להם כי הכלל חייב לפניו יתברך בתפלה. וכן האותות שיש לבני ישראל תמיד בחולאות ברית מילה ותפלין ובשבת מליה ושבת. ولكن לא נפלאת היא ולא רוחקה כו' (דברים ל', אי). שכחוב איש ישראל לעורר שלחבת אש אהבה הגונה בלבו לקרב עצמו לאור התורה ולשמור אחר כך שלא להתרחק בנו':

(תרכ"ז)

14

במדרש' כי המוצה הוואת כו' (דברים ל', אי) הפותח והחוות בתורה כו'. כי ב' אלו הכותות נמסרו לבני ישראל הלב לדבוק בהבורה יתברך וזה הפותח בכמו שכחוב (שם ה') פתיחתי. והשנית לسانו גם כן זאת נקודה פנימיות שלא לגלות פנימיות הלב לעניini עולם הזה ועל זה נאמר (שם ה', ט') גן גועל. וזה ב' האותות שיש לבני ישראל תמיד בחולאות ברית מילה ותפלין ובשבת מליה ושבת. ולכן לא נפלאת היא ולא רוחקה כו' (דברים ל', אי). שכחוב איש ישראל לעורר שלחבת אש אהבה הגונה בלבו לקרב עצמו לאור התורה ולשמור אחר כך שלא להתרחק בנו':

16

¹ יכול מי שמחפיל ונכוןnea לא לטפלת טמן טוב לו
² שטפלתו נתקבלה" (דברי ת', א).